

større Effektivisering og Koordinering af Statens beskæftigelsesmæssige Foranstaltninger end tidligere, jfr. herved iøvrigt Bemærkningerne til Forslagets § 1.

Samtidig hermed har man, som det fremgaar af Forslagets § 3, ment at burde gennemføre 48 Timers Arbejdsugen som det normale ved alle de her omhandlede Arbejder. Bortset fra Beskæftigelseslovens Omraade har 48 Timers Arbejdsugen normalt været gældende for Statens Beskæftigelsesarbejder, og ved en i Sommeren 1945 given, af de bevilgende Myndigheder tiltraadt generel Dispensation, blev Arbejdstiden ogsaa for Beskæftigelseslovens Omraade ændret fra 40 Timer til 48 Timer om Ugen, indtil der var disponeret over den indledningsvis omtalte Bevilling paa 118 Mill. Kr. Det bestemtes samtidig paa tilsvarende Maade, at den særlige i Beskæftigelsesloven fastsatte Timeløn, som skal anvendes ved et Arbejde, der undtagelsesvis ikke udføres i Akkord, fremtidig skulde afløses af overenskomstmæssig Løn, og denne Regel er ligeledes bibeholdt i Forslaget, jfr. dets § 5, Stk. 3.

Idet bemærkes, at der ikke inden Udgangen af indeværende Finansaar kan ventes disponeret fuldt ud over den omhandlede Bevilling paa 118 Mill. Kr., vil det ses, at man ved Forslagets § 3, jfr. § 5, Stk. 3, lovfæster en Ordning, som allerede gennem nogen Tid har været gældende.

Ogsaa med Hensyn til den Kreds, til hvilken Tilskud kan ydes, foreslaas der en Ændring af mere principiel Karakter. I Henhold til den nugældende Beskæftigelseslov ydes der Tilskud til Arbejder, der iværksættes af Staten, Kommunerne eller private Institutioner, naar Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden har været et væsentligt Formaal for Iværksættelsen af Arbejdet, og herved har man i Praksis forstaaet „private Institutioner“ som kun omfattende ikke-erhvervsmæssigt drevne Institutioner (f. Eks. Det danske Hedeselskab, Landsforeningen til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, Sportsforeninger og lign.). Det har imidlertid, saaledes som det nærmere fremgaar af Bemærkningerne til § 4, særligt naar der var Tale om ønskelige produktionsfremmende Arbejder, været følt mindre rimeligt, at der i intet Tilfælde var Adgang til ogsaa at støtte Gennemførelsen af et Arbejde, der iværksættes af private. Der stilles derfor Forslag om, at der, hvor særlige Forhold taler derfor, kan ydes Tilskud ogsaa til Beskæftigelsesforanstaltninger, der iværksættes af private Enkeltpersoner (§ 4, Stk. 1).

I samme Paragraf indeholder Forslaget tillige en Bestemmelse om, at der efter Omstændighederne kan ydes Tilskud til Omskoling af arbejdsledige. Idet der ogsaa herom kan henvises til Bemærkningerne til § 4, Stk. 1, skal det blot her anføres, at det navnlig har været vanskeligt at fremkalde egnede Arbejdsopgaver for de faglærte, men at Erfaringerne baade her fra Landet og fra Sverige har paavist Nytten af at gennemføre Omskolingskursus for de paa-gældende.

Det bemærkes endelig, at man under Hensyn til, at der, som foran nævnt, maa antages til Stadighed at være et vist, om end varierende, Behov for Iværksættelse af offentlige Tilskudsarbejder, som fortrinsvis forbeholdes de længst ledige, ikke har ment paa Forhaand at burde begrænse Lovens Gyldighedsperiode til et vist Aaremaal, hvorved ogsaa kan anføres, at det har vist sig at være af særlig Værdi, at de Beskæftigelsesforanstaltninger, som skal indsættes mod Arbejdsløsheden, foreligger færdigprojekterede og administrativt færdigbehandlede, inden Arbejdsløsheden indtræder, hvilket ogsaa taler for at bevare Rammerne for Statens Tilskudsydelse. I hvilket Omfang denne vil blive aktuel, vil afhænge baade af de kommende Aars Beskæftigelsesforhold og af, hvilke Midler der af Lovgivningsmagten til enhver Tid maatte blive stillet til Raa-dighed til dette Formaal.

Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Bestemmelser.

Til § 1.

For effektivt at kunne bekæmpe Arbejdsløsheden, naar og hvor den optræder, er det nødvendigt til Stadighed at have et meget nøje Kendskab til Arbejdsforholdene i alle Dele af Landet, idet det kun herigenem vil være muligt at placere Beskæftigelsesforanstaltningerne der, hvor der er størst Trang til dem og at sikre sig, at de kun iværksættes, naar og hvor der er et beskæftigelsesmæssigt Behov, som gør Iværksættelsen af et saadant Arbejde rimeligt.

Som den øverste Arbejdsanvisningsmyndighed, der til Stadighed er i Kontakt med de offentlige Arbejdsanvisningsorganer, faar Arbejds- og Socialministeriets Beskæftigelsescentral ikke blot løbende Oplysninger om den samlede Ledighed, men er ogsaa i Føling med den stedlige Beskæftigelse, ligesom Beskæftigelsescentralen modtager detaljerede Oplysninger om Kommunernes Beskæftigelsesplaner.

Det er saaledes i Overensstemmelse hermed, naar det nu foreslaas udtrykkeligt